

Toen hij langs het meer liep,
zag hij twee broers,
Simon, die Petrus genoemd wordt,
en zijn broer Andreas.
Ze wierpen hun net uit in het meer,
het waren vissers.
Hij zei tegen hen:
'Kom, volg mij,
ik zal van jullie vissers van mensen maken.'
Ze lieten meteen hun netten achter
en volgden hem.
Even verderop zag hij twee andere broers,
Jakobus, de zoon van Zebedeüs,
en zijn broer Johannes.
Ze waren met hun vader in hun boot bezig
met het herstellen van de netten.
Hij riep hen
en meteen lieten ze de boot en hun vader
Zebedeüs achter en volgden hem.

Hij trok rond in heel Galilea;
hij gaf er onderricht in de synagogen,
verkondigde het goede nieuws
van het koninkrijk
en genas iedere ziekte en elke kwaal
onder het volk.

Matteüs 4, 18-23

Wie een echte visser hoort spreken over de vissen die hij gevangen heeft, mag vaak luisteren naar een heerlijk verhaal. De visser laat zien hoe mooi die vissen zijn, hoe je kan vaststellen dat die vissen vers zijn, welke kwaliteiten elke soort vis heeft. En vaak krijg je mee hoe je die vis het best kan bereiden om er ten volle van te genieten. Dat is geen commercieel reclamepraatje. Dat is echte beroepsfierheid. Een visser spreekt niet over 'een goed product' voor de keuken; hij vertelt met liefde over zijn vis.

Simon Petrus, Andreas, Jakobus en Johannes zijn vissers. Jezus roept hen: '*kom, volg mij*'. Ze laten hun netten, de boot en hun vader Zebedeüs achter. Dat betekent niet dat zij hun beroep als vissers opgeven. Ze moeten tenslotte toch een inkomen hebben om van te leven. Maar ze worden geroepen voor een taak die nog belangrijker is dan het vullen van de eigen netten: '*ik zal van jullie vissers van mensen maken*.'

Dat klinkt vreemd. Worden zij geroepen om mensen te 'vangen', 'in hun netten te strikken'? Dat zou niet overeenkomen met Jezus' zorg voor mensen.

Vissers van mensen zijn leerlingen van Jezus, die medemensen zien met het grootste respect en de grootste waardering voor al het goede dat in hen leeft. Het zijn mensen die van medemensen houden en hen tot hun recht laten komen. Dat is immers *het goede nieuws van het koninkrijk*: dat hun leven 'goed' kan zijn.

Vissers van mensen zijn leerlingen van Jezus die dat goede nieuws niet alleen met woorden verkondigen, maar het ook beleven vanuit de liefde in hun hart.

Wanneer mensen dat mogen ondervinden, worden zij er beter van. Daarom is de inzet van *vissers van mensen* steeds genezend. Mensen mogen 'opstaan' om te leven vanuit het beste in zichzelf.

Vissers van mensen zijn leerlingen van Jezus, die ervan overtuigd zijn dat de zorg voor elkaar belangrijker is dan het eigen belang, het vullen van de eigen netten.

Onze tijd heeft *vissers van mensen* nodig. Het eigen belang dreigt vaak voor te gaan op de zorg voor mensen: in de samenleving, in de politiek, in het bedrijfsleven, in buurten en families en zelfs in de kerk.

Leerlingen van Jezus durven hun eigen belang achter te laten om andere mensen tot hun recht te laten komen. Een zinvolle roeping is dat.

God,
in Jezus roept Gij ons
bij onze naam
om vissers van mensen
te zijn.

Open onze ogen
om te zien
hoe, waar en wanneer wij
onze eigen netten
kunnen achterlaten
om ons te richten
op wat mensen nodig hebben.

Open ons hart
om van mensen te houden,
en om zo nabij te zijn
dat ze genezen worden
van de kwalen van onze tijd.

Moge zo
het goede nieuws
van uw koninkrijk
werkelijkheid worden
in onze wereld.

Amen.

In het Licht van Gods Woord

Vissers van mensen